

ಇದ್ದರೆ ಹೀಗೇ ಆಗುವುದೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಅಚ್ಚುತರಾಮಯ್ಯ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡ.

ಹೇಗಾಯ್ತು ಇದು?

ನೀವು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆಯದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಮೇಲಿನ ಅನುಕಂಪದಿಂದ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಗವಂತ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ. ಋಣ ತೀರಿಕೊಡಲು. ತೀರಲಿಲ್ಲ. ತೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದರೂ ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇವರೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿರೆಂದು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಇವರು.. ಇವರು... ಗೊಣಗಿದ ಅಚ್ಚುತರಾಮಯ್ಯ..

ಇವರು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ನಡೆದಳು.

ಇವರು ಇವರು ಕೂಡ... ಎನ್ನುತ್ತಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದ.

ನನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೂ ನಮ್ಮ ಮಗನಂತಹವರೇ. ಇವರಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಅವರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಅವರು ನಿಲ್ಲವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನನಗೆ ಫೀಜ್ ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳೂ ಸಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದು, ಇಂತಹವರಿಗೆ ಎಂತಹ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವವರೇ ವಿಕಲಾಂಗರು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಆಸರೆಯಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ನೆಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಮೈಥಿಲಿ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ.

ಆ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳು ಅವರಲ್ಲವರು ಸನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆನಂದದಿಂದ ಮೈಥಿಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಾನು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದ ಅಚ್ಚುತರಾಮಯ್ಯ.

ಅತ್ತೆ ಅಲ್ಲ ಅಮ್ಮ..

■ ಪದ್ಮಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ವೀಣಾಳಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚುಳುಕು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದು ಹೆರಿಗೆ ನೋವಿನ ಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದಳು. ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ತೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಳು. 'ಅತ್ತೇ, ಯಾಕೋ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿದೆ. ಭಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ನೀವೂ ಬನ್ನಿ ಅತ್ತೆ' ಎಂದಳು.

'ವೀಣಾ, ಹೆದರಬೇಡಮ್ಮಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಕೋ, ನಾನು ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡ್ತೀನಿ, ಈಗಲಾದರೂ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತುಕೊಡು. ಕುಲಪುತ್ರನೊಬ್ಬ ಬೇಕಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟರು.

ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವೀಣಾಳಿಗೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನವರೂ ಅಂತ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನ ಮನೆಯೇ ಸರ್ವಸ್ವ. ಸೊಸೆ ಕಂಡರೆ ಅತ್ತೆ ಗಂಡ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟಾನೆ. ಆದರೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬೇಸರ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಗಂಡಾಗಲೀ ಗಂಡಾಗಲೀ ಅಂತ ಮೂರೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಬಾರಿ ಗಂಡಾಗಲಿ ಎಂದು ಅವರತ್ತೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಾರಿಯೂ ಒಮ್ಮೆ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಕತೆಯೇನು ಎಂದು ವೀಣಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿದ್ದಳು. ದೇವರಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟು ವೀಣಾ,

'ಓ ದೇವರೇ ಈ ಸಲವಾದರೂ ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಕರುಣಿಸು. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ನಮ್ಮದಿ ಸಂತೋಷ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಮೂರೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರೆಡಿ ಮಾಡಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಪಾಪು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದಳು. ಹೆರಿಗೆ ನೋವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದಳು.

ಸ್ಟೆಷಲ್ ವಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವೀಣಾಳಿಗೆ ಹೆರಿಗೆ ನೋವಿನ ಜೊತೆ ಆತಂಕ ಭಯಾನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು. ಈ ಮಗುವೂ ಹೆಣ್ಣಾದರೇ..... ತಾನೊಬ್ಬ ನತದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ತೆಯಿಂದ ಎಂತಂತಹ ಚುಚ್ಚು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣೇ ಆದರೆ ಅತ್ತೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಒಳಗೂ ಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ, 'ದೇವೇ, ಗಂಡುಮಗು ಕರುಣಿಸಪ್ಪಾ' ಎಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸದ ನಂತರ ವೀಣಾ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದು 'ವೀಣಾ, ನಿಮಗೆ ಗಂಡು ಮಗು; ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಮಗು ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಋಣ ಕಡಿದುಕೊಂಡೇ ಈ ಮಗು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿದೆ' ಎಂದರು.

ವೀಣಾಳಿಗೆ ಆಕಾಶ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾಯ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. 'ಅತ್ತೇ, ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಿ, ಮಗು ಬದಲಿಗೆ ನಾನಾದರೂ ಸಾಯಬಾರದಿತ್ತೇ' ಎಂದು ರೋದಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅತ್ತೆ, 'ಹಾಗಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಡ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೂರು ಜನ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಹೆಣ್ಣು

ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಋಣ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ, ಎಲ್ಲಾ ದೈವೇಚ್ಛೆ, ಸದ್ಯ ನಿನಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ನಿನಗೇನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿ ಸ್ಥಾನ ತುಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇ, ಅವರು ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಡ, ನಾನು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಜ, ಗಂಡು ಗಂಡು ಅಂತ ಹಲುಬಿದ್ದೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾವೆಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ ಸಾಕು. ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ಹುಚ್ಚು ನನಗೆ ಈಗ ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ತಗೋ, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಹಾಲು ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಕುಡಿ. ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡ, ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ನಿನಗೆ ನಾನು ಬಾಣಂತನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಸಂತೈಸಿದರು.

ಅತ್ತೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವೀಣಾಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತು. 'ಅತ್ತೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ' ಎಂದು ಅಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದಳು. ವೀಣಾಳಿಗೆ ಆನೆ ಬಲ ಬಂತು. ಅವಳ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

'ವೀಣಾ, ಹೇಗಿದ್ದೀಯಮ್ಮಾ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕಪ್ಪಾ ನಮಗೆ' ಎಂದ. ಓಡಿ ಬಂದ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ವೀಣಾಳ ಆಯಾಸವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಹನಿಯಿತು.